Zbornik sudske prakse

MIŠLJENJE NEZAVISNOG ODVJETNIKA
MICHALA BOBEKA
od 8. lipnja 2017.[1]

Predmet C-268/16 P

Binca Seafoods GmbH
protiv

Europske komisije

„Žalba – Uredba (EZ) br. 834/2007 – Proizvodnja i označivanje ekoloških proizvoda – Uredba (EZ) br. 889/2008 i Provedbena uredba (EU) br. 1358/2014 – Pravni interes – Pojam osobne koristi"

I. Uvod

1. Društvo Binca Seafoods GmbH (u daljnjem tekstu: Binca) uvoznik je pangasiusa, vrste soma, iz Vijetnama. Provedbena Uredba (EU) br. 1358/2014 (u daljnjem tekstu: pobijana uredba)[2] posljednja je u nizu uredbi kojima su mijenjana detaljna pravila o proizvodnji i označivanju „ekološki uzgojenih" riba.

2. Pobijana uredba sadržava posebne iznimke koje omogućavaju da se određene ribe nazovu „ekološki uzgojenima" čak i ako je u njihovu uzgoju bilo konvencionalnih aspekata (primjerice uporaba divlje mlađi za obnovu stokova). Pobijana uredba donesena je tik prije isteka općeg prijelaznog razdoblja, tijekom kojeg je stvorena široka iznimka: proizvodi koji su se dobivali putem ustaljenih proizvodnih metoda – uključujući metoda koje je koristilo društvo Binca – mogli su se opisati kao „ekološki", iako takve metode inače ne bi poštovale zahtjeve za „ekološke" proizvode.

3. Društvo Binca podnijelo je Općem sudu tužbu za poništenje pobijane uredbe. Pred Općim sudom Binca je prije svega isticala da su posebne iznimke iz pobijane uredbe diskriminirajuće. Razlog tomu je bio taj što su pogodovale uzgoju nekih vrsta, ali ne i uzgoju pangasiusa. Budući da nije imalo koristi od tih posebnih iznimaka, kao ni od općeg prijelaznog razdoblja koje je bilo pri kraju, društvo Binca svoje proizvode više nije moglo označivati kao „ekološke".

4. Opći sud je rješenjem od 11. ožujka 2016., Binca Seafoods/Komisija (u predmetu T-94/15, neobjavljeno, EU:T:2016:164), odbacio tužbu društva Binca kao nedopuštenu zbog nepostojanja pravnog interesa (u daljnjem tekstu: pobijano rješenje). Opći sud je u pobijanom rješenju naveo da je društvo Binca tužbom za poništenje zahtijevalo produženje prijelaznog razdoblja. Budući da se na temelju tužbe za poništenje to razdoblje nije moglo produljiti, Opći sud je zaključio da ona nije mogla društvu Binca donijeti korist koju je zahtijevalo. Prema tome, društvo Binca nije imalo pravni interes za njezino podnošenje.

1 Izvorni jezik: engleski

2 Uredba Komisije od 18. prosinca 2014. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 889/2008 o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 u pogledu podrijetla životinja ekološke akvakulture, uzgojne prakse u akvakulturi, hrane za životinje ekološke akvakulture te proizvoda i tvari odobrenih za upotrebu u ekološkoj akvakulturi (SL 2014., L 365, str. 97.)

5. Društvo Binca u svojoj žalbi zahtijeva poništenje pobijanog rješenja i pobijane uredbe. Što se tiče pobijanog rješenja, glavni argument društva Binca je u biti taj da Opći sud nije dostatno i/ili dosljedno obrazložio svoj zaključak o nepostojanju pravnog interesa. Značenje pojma „pravni interes" je dakle od središnje važnosti u okviru ove žalbe.

II. Pravni okvir

A. Uredba br. 834/2007

6. Uredba (EU) br. 834/2007 [3] je osnovna uredba o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda (u daljnjem tekstu: Osnovna uredba).

7. Članak 2. Osnovne uredbe sadržava sljedeće definicije:

„Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) ‚ekološka proizvodnja' znači primjena proizvodnih metoda koje su u skladu s pravilima utvrđenim ovom Uredbom u svim fazama proizvodnje, pripreme i distribucije;

[…]

(d) ‚subjekt' znači [fizička] ili pravna osoba koja je odgovorna osigurati da ekološka djelatnost pod njezinim nadzorom ispunjava zahtjeve iz ove Uredbe;

[…]"

8. Članak 15. Osnovne uredbe, naslovljen „Pravila proizvodnje životinja akvakulture", određuje:

„1. Osim općih pravila proizvodnje iz članka 11. na proizvodnju životinja akvakulture primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) s obzirom na podrijetlo životinja akvakulture:

(i) ekološka akvakultura temelji se na uzgoju mlađi koja potječe od ekološki uzgojenog matičnog jata i iz ekoloških uzgajališta;

(ii) kada mlađ koja potječe od ekološki uzgojenih matičnih jata ili iz ekoloških uzgajališta nije raspoloživa, u uzgajalište se pod posebnim uvjetima mogu dopremiti životinje uzgojene na konvencionalni način;

[…]

(c) s obzirom na rasplod:

[…]

(iii) za upravljanje matičnim jatom, rasplod i proizvodnju mlađi uspostavljaju se uvjeti koji odgovaraju uzgajanoj vrsti;

3 Uredba Vijeća od 28. lipnja 2007. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda i stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 2092/91 (SL 2007., L 189, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 139.)

[…]

2. Mjere i uvjeti potrebni za provedbu pravila proizvodnje sadržanih u ovom članku usvajaju se u skladu s postupkom iz članka 37. stavka 2.”

9. U glavi IV. (članci 23. do 26.) utvrđeni su razni zahtjevi u pogledu označivanja, uključujući ograničenja uporabe izraza „ekološki”, obvezne navode i uporabu logotipa.

10. U glavi VI. (članci 32. i 33.) o trgovini s trećim zemljama predviđeni su uvjeti pod kojima je moguće proizvode uvoziti kao ekološke iz zemalja izvan Unije. Njima se u biti zahtijeva ispunjenje materijalnih uvjeta Osnovne uredbe ili pružanje istovjetnih jamstava.

11. Članak 38. ovlašćuje Komisiju da usvoji detaljna pravila za provedbu Osnovne uredbe. Članak 42. predviđa da se Osnovna uredba primjenjuje od 1. siječnja 2009.

B. Provedbene uredbe

12. Osnovna uredba je prvi put provedena Uredbom (EU) br. 889/2008[4] (u daljnjem tekstu: provedbena uredba). Provedbena uredba je iz svojeg područja primjene prvotno isključivala proizvode koji potječu iz akvakulture (članak 1. stavak 2. točka (a)).

13. Provedbena uredba je kasnije izmijenjena četiri puta, i to Uredbom br. (EZ) 710/2009[5] (u daljnjem tekstu: Prva uredba o izmjeni provedbene uredbe), Uredbom (EU) br. 1030/2013[6] (u daljnjem tekstu: Druga uredba o izmjeni provedbene uredbe), Uredbom (EU) br. 1364/2013[7] (u daljnjem tekstu: Treća uredba o izmjeni provedbene uredbe) i Uredbom br. 1358/2014, odnosno pobijanom uredbom. Svaku od tih uredbi ću redom razmotriti u nastavku.

1. Prva uredba o izmjeni provedbene uredbe

14. Prvom uredbom o izmjeni provedbene uredbe područje primjene provedbene uredbe prošireno je na neke životinje akvakulture[8] te su u nju uvrštena posebna pravila o uzgoju tih životinja u okviru poglavlja 2.a glave II., naslovljenog „Uzgoj životinja akvakulture”. U članku 25.e tog poglavlja, naslovljenom „Podrijetlo i upravljanje životinjama iz konvencionalne akvakulture”, utvrđeni su iznimni uvjeti pod kojima je životinje iz konvencionalne akvakulture moguće uključiti u postupak uzgoja. Osobito je članak 25.e stavak 3. omogućavao mogućnost uporabe opadajućeg postotka mlađi iz

4 Uredba Komisije od 5. rujna 2008. o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća br. 834/2007 o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda s obzirom na ekološku proizvodnju, označivanje i kontrolu (SL 2008., L 250, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 173.)

5 Uredba Komisije od 5. kolovoza 2009. o izmjeni Uredbe br. 889/2008 o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća br. 834/2007 s obzirom na detaljna pravila o ekološkoj akvakulturi i uzgoju morskih algi (SL 2009., L 204, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 253.)

6 Uredba Komisije od 24. listopada 2013. o izmjeni Uredbe br. 889/2008 o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća br. 834/2007 o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda s obzirom na ekološku proizvodnju, označivanje i kontrolu (SL 2013., L 283, str. 15.)

7 Uredba Komisije od 17. prosinca 2013. o izmjeni Uredbe br. 889/2008 o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća br. 834/2007 u pogledu uporabe riblje mlađi iz neekološke akvakulture i neekološkog sjemena školjkaša u ekološkoj akvakulturi (SL 2013., L 343, str. 29.)

8 Osobito na one vrste navedene u Prilogu XIII.a (vidjeti članak 25.a ubačen Prvom uredbom o izmjeni Provedbene uredbe). Među tim vrstama je i pangasius (odjeljak 9. Priloga XIII.a).

konvencionalne akvakulture: 80 % do kraja 2011., 50 % do kraja 2013. i 0 % do kraja 2015. (u daljnjem tekstu ću to nazivati pravilom o smanjenju uporabe mlađi iz konvencionalne akvakulture). U članku 25.e stavku 4. pobliže su navedeni restriktivni uvjeti pod kojima je dopušteno sakupljati divlju mlađ iz akvakulture. U izvornoj verziji članka 25.e bilo je predviđeno:

„1. U svrhu uzgoja ili radi poboljšanja genskog fonda i kada nisu dostupne životinje iz ekološke akvakulture, u objekt se mogu donijeti divlje ulovljene životinje ili životinje iz konvencionalne akvakulture. Takve se životinje drže u okviru ekološkog upravljanja barem tri mjeseca prije nego ih se može iskoristiti za uzgoj.

2. U svrhu uzgoja i kada ekološke juvenilne životinje iz akvakulture nisu dostupne, u objekt se mogu dovesti konvencionalne juvenilne životinje iz akvakulture. Barem posljednje dvije trećine trajanja proizvodnog ciklusa trebaju se odvijati pod ekološkim upravljanjem.

3. Maksimalni postotak konvencionalnih juvenilnih životinja akvakulture koje su unesene u uzgajalište je: 80 % do 31. prosinca 2011., 50 % do 31. prosinca 2013. i 0 % do 31. prosinca 2015.

4. U svrhu uzgoja sakupljanje divljih juvenilnih životinja akvakulture ograničeno je na sljedeće specifične slučajeve:

(a) prirodan ulazak larvi riba ili rakova te mlađi prilikom punjenja ribnjaka, kaveznih sustava i zatvorenih sustava vodom;

(b) larve europske jegulje, pod uvjetom da je uspostavljen odobreni plan za upravljanje jeguljama jer lokacija i umjetna reprodukcija jegulja ostaju neriješeni.”

15. U uvodnoj izjavi 9. Prve uredbe o izmjeni provedbene uredbe bilo je predviđeno da „[s] obzirom na ranu fazu ekološkog uzgoja životinja akvakulture, ekološka matična jata nisu dostupna u dostatnim količinama. Trebalo bi usvojiti odredbu za uvođenje, pod određenim uvjetima, konvencionalnih matičnih jata i mlađi.”

16. Prva uredba o izmjeni provedbene uredbe primjenjivala se od 1. srpnja 2010. (članak 2.), ali je njome u provedbenu uredbu ubačen i novi članak 95. stavak 11. kojim je predviđeno prijelazno uređenje (u daljnjem tekstu: prijelazno razdoblje). Prijelazno razdoblje trebalo je isteći najkasnije 1. srpnja 2013. Njime je praktično omogućeno trajno upravljanje postojećim proizvodnim jedinicama do tog datuma u skladu s prethodnim uređenjem i zadržavanje njihova „ekološkog” statusa, pod određenim uvjetima. Taj članak glasi:„11. Nadležno tijelo može na razdoblje koje istječe 1. srpnja 2013. odobriti one proizvodne jedinice za životinje iz akvakulture i morske alge koje su već prije stupanja na snagu ove Uredbe uspostavljene i koje uzgajaju pod nacionalno prihvaćenim ekološkim pravilima, da bi zadržale svoj ekološki status istodobno se prilagođavajući pravilima ove Uredbe, pod uvjetom da ne postoji nikakvo nepotrebno onečišćenje voda tvarima koje nisu dopuštene u ekološkom uzgoju. Subjekti koji imaju koristi od te mjere, dotične objekte, ribnjake, kaveze ili područja morskih algi trebaju prijaviti nadležnom tijelu.”

17. U članku 2. Prve uredbe o izmjeni provedbene uredbe također je bilo predviđeno da je provedbenu uredbu, ako se to adekvatno obrazloži, moguće dodatno izmijeniti nakon 1. srpnja 2013. (a to je i učinjeno Drugom i Trećom uredbom o izmjeni provedbene uredbe, i pobijanom uredbom).

2. *Druga uredba o izmjeni provedbene uredbe*

18. Drugom uredbom o izmjeni provedbene uredbe prijelazno razdoblje je od 1. srpnja 2013. produljeno do 1. srpnja 2015. To je učinjeno zbog složenosti odnosnog područja i toga što je bilo potrebno više vremena za razmatranje prijedloga o izmjenama (uvodne izjave 2. do 4.).

19. Drugom uredbom o izmjeni provedbene uredbe nije izmijenjeno pravilo o smanjenju uporabe mlađi iz konvencionalne akvakulture (sadržano u članku 25.e stavku 3. provedbene uredbe).

3. Treća uredba o izmjeni provedbene uredbe

20. Trećom Uredbom o izmjeni provedbene uredbe izmijenjeno je pravilo o smanjenju uporabe mlađi iz konvencionalne akvakulture (sadržano u članku 25.e stavku 3. provedbene uredbe). Konkretno, datum do kojeg je bilo dopušteno koristiti do 50 % konvencionalne mlađi iz akvakulture pomaknut je s 31. prosinca 2013. na 31. prosinca 2014. Datum do kojeg je taj postotak morao biti smanjen na 0 % ostao je 31. prosinca 2015.

21. Trećom Uredbom o izmjeni provedbene uredbe nije izmijenjeno prijelazno razdoblje predviđeno člankom 95. stavkom 11. provedbene uredbe.

4. Pobijana uredba

22. Pobijanom uredbom izmijenjene su različite odredbe provedbene uredbe. Osobito, dopunom članka 25.e stavka 4. provedbene uredbe promijenjene su situacije u kojima je dopušteno sakupljanje divlje mlađi iz akvakulture, tako da je dodan novi članak 25.e stavak 4. točke (c):

„4. U svrhu uzgoja sakupljanje divlje riblje mlađi iz akvakulture ograničeno je na sljedeće specifične slučajeve:

(a) prirodan ulazak ličinki riba ili rakova te mlađi pri punjenju ribnjaka, kaveznih sustava i zatvorenih sustava vodom;

(b) ličinke europske jegulje, pod uvjetom da je uspostavljen odobreni plan za upravljanje jeguljama jer lokacija i umjetna reprodukcija jegulja ostaju neriješeni;

(c) sakupljanje divlje ikre vrsta osim europske jegulje za uzgoj u tradicionalnoj ekstenzivnoj akvakulturi u močvarnim područjima, kao što su ribnjaci sa slanom vodom, područja pod utjecajem plime i oseke te obalne lagune, zatvorenima nasipima i uzvisinama, pod uvjetom da:

   (i) obnavljanje stokova u skladu je s mjerama upravljanja koje su odobrila nadležna tijela zadužena za upravljanje dotičnim ribljim stokovima kako bi se osiguralo održivo iskorištavanje dotičnih vrsta; i

   (ii) ribe se hrane isključivo hranom koja je prirodno dostupna u okolišu.”

23. Ta je izmjena na sljedeći način objašnjena u uvodnim izjavama 3. i 4. pobijane uredbe:

„(3) U skladu s člankom 15. stavkom 1. točkom (a) podtočkom ii. Uredbe (EZ) br. 834/2007, životinje uzgojene na konvencionalan način mogu se pod posebnim uvjetima dopremiti u uzgajalište ako mlađ koja potječe od ekološki uzgojenih matičnih jata ili iz ekoloških uzgajališta nije raspoloživa. Uredbom (EZ) br. 889/2008 utvrđuju se posebna ograničenja u pogledu ulovljenih divljih životinja akvakulture, uključujući sakupljanje divlje riblje mlađi iz akvakulture. Neke tradicionalne prakse ekstenzivnog uzgoja ribe u močvarnim područjima, kao što su ribnjaci sa slanom vodom, područja pod utjecajem plime i oseke te obalne lagune, zatvorenima nasipima i uzvisinama, postoje već stoljećima te su značajne u pogledu kulturne baštine, očuvanja biološke raznolikosti i gospodarske perspektive za lokalne zajednice. Te prakse pod određenim uvjetima ne utječu na stanje stoka dotičnih vrsta.

(4) Stoga se smatra da je sakupljanje divlje ikre u svrhu daljnjeg uzgoja u navedenim praksama tradicionalne akvakulture u skladu s ciljevima, kriterijima i načelima ekološke proizvodnje proizvoda akvakulture, pod uvjetom da su uspostavljene mjere upravljanja koje je odobrilo nadležno tijelo zaduženo za upravljanje dotičnim ribljim stokovima kako bi se osiguralo održivo iskorištavanje dotičnih vrsta, da je obnavljanje stokova u skladu s tim mjerama i da se ribe hrane isključivo hranom koja je prirodno dostupna u okolišu."

24. Pobijanom uredbom izmijenjen je i članak 25.k provedbene uredbe, osobito time što je za prehranu mesojednih životinja iz akvakulture odobrena uporaba hrane proizvedene od određenih drugih riba (članak 25.k stavak 1. točka (e)) i uporaba histidina (članak 25.k stavak 5.), na sljedeći način:

„Posebna pravila za hranu za mesojedne životinje iz akvakulture

1. Hrana za mesojedne životinje iz akvakulture nabavlja se sa sljedećim prioritetima:

[…]

(e) hrana za životinje dobivena od cijele ribe ulovljene u uzgajalištima koja su potvrđena kao održiva u okviru sustava koji nadležno tijelo priznaje u skladu s načelima utvrđenima Uredbom (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća.

[…]

5. Histidin dobiven fermentacijom može se upotrebljavati u obroku za salmonide ako se izvorima hrane za životinje iz stavka 1. ne osigura dovoljna količina histidina kako bi se ispunile prehrambene potrebe ribe i spriječio nastanak očne mrene."

25. Pobijanom uredbom nije izmijenjeno pravilo o smanjenju uporabe mlađi iz konvencionalne akvakulture (sadržano u članku 25.e stavku 3. provedbene uredbe).

26. Pobijanom uredbom nije izmijenjeno prijelazno razdoblje predviđeno člankom 95. stavkom 11. provedbene uredbe.

III. Činjenično stanje i upravni postupak

27. Činjenično stanje i upravni postupak opisani su u točkama 37. do 48. pobijanog rješenja.

28. Društvo Binca je njemački poduzetnik. U Njemačku uvozi pangasiuse uzgojene u Vijetnamu kao ekološki proizvod. Ono te ribe preprodaje kupcima u Njemačkoj, Austriji i Skandinaviji. Od 2005. kupuje pangasiuse koje je IMO Suisse potvrdio kao ekološki uzgojene u skladu sa standardima Naturlanda.

29. Društvo Binca kupuje zamrznute pangasiuse preko posrednika sa sjedištem u Vijetnamu, koji je također potvrđen kao ekološki proizvođač. Posrednik obrađuje i zamrzava ribu. On tada društvu Binca naplaćuje dostavljeni mu proizvod, a to ga društvo zatim izvozi u Europu. Tijekom uzgojnog procesa društvo Binca samô kupuje sastojke za hranu za ribe, dostavlja ih posredniku te odgovarajući iznos odbija od kupovne cijene koju plaća posredniku.

30. Društvo Binca je u rujnu 2014. Komisiji poslalo dopis predlažući izmjene provedbene uredbe. Osobito je predložilo izmjenu pravila o smanjenju uporabe mlađi iz konvencionalne akvakulture (članak 25.e stavak 3. provedbene uredbe), tako da se mogućnost njihove uporabe produlji do 2021.

31. Komisija je u listopadu 2014. dopisom obavijestila društvo Binca da je započeo postupak izmjene provedbene uredbe i da će se uzimati u obzir stajališta država članica i zainteresiranih strana.

32. Pobijana uredba donesena je 18. prosinca 2014.

33. Dopisom od 18. veljače 2015. društvo Binca je, pozivajući se na članak 265. UFEU-a, zahtijevalo da Komisija prijelazno razdoblje predviđeno člankom 95. stavkom 11. provedbene uredbe produlji do 1. siječnja 2018. za pangasiuse koji potječu iz Vijetnama.

34. Društvo Binca je 19. veljače 2015. podnijelo Općem sudu tužbu za poništenje pobijane uredbe.

35. Komisija je dopisom od 22. travnja 2015. obavijestila društvo Binca da nije namjeravala produljiti prijelazno razdoblje ni izmijeniti pravilo o smanjenju uporabe mlađi iz nekonvencionalne akvakulture.

IV. Postupak pred Općim sudom i pobijano rješenje

A. Argumenti stranaka

36. Društvo Binca je u svojoj tužbi za poništenje navelo da je bilo izloženo diskriminaciji. Te diskriminacije ne bi bilo da se jednostavno pustilo da prijelazno razbolje istekne za sve uzgajivače. Umjesto toga, pobijanom uredbom utvrđene su određene posebne prijelazne mjere i odstupanja koje su u praksi pogodovale konkurentima društva Binca, ali nisu utvrđene nikakve prijelazne mjere i odstupanja koje su pogodovale društvu Binca. Osim toga, prijelazno razdoblje nije bilo produljeno pobijanom uredbom. Te prijelazne mjere i odstupanja, za koje je društvo Binca navelo da su u praksi pogodovale samo drugim ekološkim akvakulturama, prije svega su se odnosile na porijeklo mlađi.

37. Društvo Binca je tvrdilo da su drugi gospodarski subjekti mogli svoje proizvode označivati kao ekološke pod uvjetima kojima se u praksi društvo Binca nije moglo koristiti. U tom pogledu društvo Binca izričito je istaknulo da se prema uzgoju u delti rijeke Mekong nije postupalo jednako kao prema uzgoju u europskim bočatim vodama.

38. Društvo Binca je smatralo da pobijana uredba na njega izravno utječe zato što se na njega primjenjuju pravila Unije o ekološkoj akvakulturi te zato što, zbog pobijane uredbe, neće moći prodavati svoje proizvode kao ekološke.

39. Društvo Binca je pred Općim sudom tvrdilo da pobijana uredba povređuje njegovu slobodu poduzetništva i načelo nediskriminacije (pozivajući se na članke 16., 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima) kao i načelo dobre vjere (jer je Komisija znala da je potpuno ekološki uzgoj pangasiusa još uvijek nemoguć [9]). Također je tvrdilo da Komisija nije poštovala mandat koji joj je Vijeće dalo jer prilikom određivanja prikladnog prijelaznog razdoblja nije odgovarajuće uzela u obzir stanje tehničkog razvoja u ekološkom uzgoju. Naposljetku, istaknulo je da je riječ o ograničenju međunarodne trgovine.

40. Komisija je 21. svibnja 2015. protiv Bincine tužbe za poništenje podnijela prigovor nedopuštenosti. Društvo Binca je 9. srpnja 2015. podnijelo očitovanja glede tog prigovora.

9 Zbog problema sa spontanim odlaganjem ikre bez upotrebe hormona.

41. Komisija je u prigovoru nedopuštenosti navela da tužba ne ispunjava zahtjeve iz članka 44. stavka 1. Poslovnika Općeg suda (sadašnji članak 76.) jer nije dovoljno precizna da bi joj omogućila pripremu obrane. Komisija je u tom pogledu tvrdila da se u tužbi nigdje ne navodi zašto pobijanu uredbu treba poništiti, osim dijela koji se odnosi na njezin članak 1. stavak 1. (kojim je izmijenjen članak 25.e stavak 4. provedbene uredbe).

42. Komisija je također tvrdila da društvo Binca nema nikakav pravni interes i da pobijana uredba na njega izravno ne utječe.

43. Kad je riječ o izravnom utjecaju, Komisija je smatrala da navodno diskriminirajuća pravila o uporabi mlađi čije je poništenje društvo Binca zahtijevalo nisu izravno utjecala na njega jer je ono bilo uvoznik, a ne uzgajivač pangasiusa. Te su odredbe možda utjecale na poslovne aktivnosti društva Binca, ali nisu izravno utjecale na njegov pravni položaj.

44. Što se tiče pravnog interesa, Komisija je tvrdila da čak ni činjenica da se utvrdi da je članak 1. stavak 1. pobijane uredbe (kojim je izmijenjen članak 25.e stavak 4. provedbene uredbe) diskriminirajuć i da ga se slijedom toga poništi ne bi utjecala na pravni položaj društva Binca. Prijelazno razdoblje bi svejedno isteklo.

45. Kao odgovor na Komisijine argumente o izravnom utjecaju, društvo Binca je navelo da je pobijana uredba na njega izravno utjecala jer nije moglo prodavati pangasiuse kao ekološki proizvod. Suprotno tomu, njegovi konkurenti su na temelju odredbi pobijane uredbe mogli zadržati postojeće proizvodne metode i nastaviti svoje proizvode prodavati kao ekološke. Potrošači, kojima su različite vrste ekološki uzgojenih riba međusobno zamjenjive, prestali bi kupovati proizvode društva Binca te bi se okrenuli njegovim konkurentima.

46. Društvo Binca je navelo da, suprotno Komisijinim tvrdnjama, nije tražilo produljenje prijelaznog razdoblja samo za sebe. Shvaćalo je da se to ne može postići putem tužbe za poništenje. Umjesto toga, željelo je prekinuti diskriminaciju koju je, kako je smatralo, uzrokovala pobijana uredba.

47. Što se tiče konkurentskog odnosa u praksi, društvo Binca je istaknulo da bez pobijane uredbe uzgajivači somova i pastrve svoje proizvode više ne bi mogli prodavati kao ekološke. U tom je pogledu uputilo na činjenicu da je tim uzgajivačima odobrena uporaba histidina i hrane dobivene od drugih riba kako bi se zadovoljile prehrambene potrebe riba koje su uzgajali (stavcima 3. i 5. članka 1. pobijane uredbe kojima je izmijenjen stavak 1. točka (e), odnosno stavak 5. članka 25.k pobijane uredbe).

48. Društvo Binca je navelo da istek prijelaznog razdoblja nije osporavalo zato što to više nije moglo (to je razdoblje bilo utvrđeno ranijim uredbama o izmjeni provedbene uredbe). U svakom slučaju, to nije moglo učiniti tada jer mu je to razdoblje išlo u korist te zato što je prijelazno razdoblje jednako vrijedilo za sve gospodarske subjekte.

B. Pobijano rješenje

49. Opći sud u pobijanom rješenju navodi da društvo Binca u biti traži produljenje prijelaznog razdoblja (točka 67.).

50. Opći sud dalje ističe da pobijanom uredbom nije izmijenjeno prijelazno razdoblje niti je promijenjen vremenski raspored u pogledu pravila o smanjenju uporabe mlađi iz konvencionalne akvakulture (članak 95. stavak 11. i članak 25.e stavak 3. Provedbene uredbe) (točke 68. i 69.).

51. Općі sud navodi da i sâmo društvo Binca priznaje da tužbom za poništenje ne može ishoditi produljenje prijelaznog razdoblja. U tim okolnostima Općі sud zaključuje da poništenje pobijane uredbe ne bi društvu Binca omogućilo da pangasiuse uvozi kao ekološki proizvod te slijedom toga zaključuje da ono nema pravni interes za njezino poništenje. Stoga tužba nije dopuštena (točke 72. i 73.).

52. Općі sud dodaje da je društvo Binca, kako bi osporilo prijelazno razdoblje, najprije trebalo pobijati Prvu i/ili Drugu uredbu o izmjeni provedbene uredbe na temelju toga da je Komisija bila obvezna u tim aktima predvidjeti dulje prijelazno razdoblje. Ono je na temelju članka 264. UFEU-a od Suda trebalo zahtijevati da do donošenja novog akta s duljim prijelaznim razdobljem prekine postupak za poništenje pobijane uredbe.

V. Postupak pred Sudom

53. Društvo Binca svojom žalbom od Suda zahtijeva da ukine pobijano rješenje i da poništi pobijanu uredbu. Komisija od Suda zahtijeva da odbije žalbu i naloži društvu Binca snošenje troškova.

54. Društvo Binca u svojoj žalbi iznosi 15 zasebnih argumenata koje je moguće podijeliti na sljedeće skupine:

– *Prva skupina argumenata*: nedosljedno ili nedostatno obrazloženje zbog: (a) činjenice da u obzir nisu uzeti argumenti u vezi sa zaštitom tržišnog natjecanja i povredom načela jednakog postupanja, i (b) pogrešna formulacija predmeta tužbe;

– *Druga skupina argumenata*: Općі sud nije priznao dopuštenost tužbe kao tužbe namijenjene zaštiti tržišnog natjecanja;

– *Treća skupina argumenata*: povreda prava na djelotvornu sudsku zaštitu i članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, a osobito nerazmatranje merituma predmeta;

– *Četvrta skupina argumenata*: povreda prava na javnu raspravu;

– *Peta skupina argumenata*: povreda slobode poduzetništva i prava na jednako postupanje.

55. Što se tiče prve skupine argumenata, društvo Binca navodi da je Općі sud pogriješio time što u fazi razmatranja dopuštenosti tužbe nije uzeo u obzir njegove argumente o nejednakom postupanju i da je pogrešno prikazao da je njegova tužba namijenjena produljenju prijelaznog razdoblja. Komisija smatra da je Općі sud dostatno razmotrio argumente društva Binca i da nije počinio pogrešku koja se tiče prava. Također smatra da je Općі sud pravilno zaključio da društvo Binca ne bi imalo nikakve koristi od poništenja pobijane uredbe.

VI. Ocjena

56. Samo je prvu skupinu argumenata iz žalbe potrebno detaljno razmotriti. Smatram da je ostatak žalbe očito nedopušten ili očito neosnovan.

1. Nedostatnost i/ili nedosljednost obrazloženja Općeg suda

57. Kako je potvrđeno u točki 1. pobijanog rješenja, tužbom podnesenom Općem sudu u predmetu T-94/15 zahtijevalo se poništenje Uredbe br. 1358/2014.

58. Općі sud je u točkama 72. i 73. pobijanog rješenja zaključio: (i) da poništenje pobijane uredbe društvu Binca neće omogućiti da u Uniju uvozi pangasiuse s oznakom ekološki uzgojenih, i (ii) da društvo Binca nema interes za poništenje pobijane uredbe.

59. Slažem se s prvim od tih navoda. S drugim se ne slažem.

60. Suprotno onomu što se jasno implicira u točkama 72. i 73., čini mi se da se navodni pravni interes društva Binca u ovom predmetu *ne* sastoji u stjecanju prava na uvoz proizvoda u Uniju. Naprotiv, on se sastoji u uklanjanju diskriminirajućih učinaka pobijane uredbe putem njezina poništenja. Drugim riječima, društvo Binca ne može svoje proizvode označivati kao ekološke te smatra da bi i drugi u tome trebali biti spriječeni. To za društvo Binca ne bi bilo idealno rješenje, ali tvrdi da bi barem ispravilo poremećaj u tržišnom natjecanju koji na njega negativno utječe, a proizlazi iz pobijane uredbe.

61. U pobijanom rješenju taj se argument jednostavno nije razmatrao. Umjesto toga predmet tužbe, unatoč njezinu jasnom tekstu, tim je rješenjem „prekvalificiran" te je potom kao takav proglašen nedopuštenim, pri čemu se nije razmatralo pitanje pravnog interesa u odnosu na izvorno navedeni predmet tužbe.

62. Točno je da se Općі sud ne mora izričito osvrnuti na sve argumente stranaka [10]. Međutim, glavna tvrdnja društva Binca je navodna diskriminacija u pobijanoj uredbi. Smatram da činjenica da Općі sud nije, makar ukratko, razmotrio mogući negativni učinak koji na društvo Binca proizlazi iz te diskriminacije i odgovarajući pravni interes tog društva za poništenje pobijane uredbe predstavlja ozbiljan propust u obrazloženju.

63. Točno je da je Općі sud u tom pogledu sažeto prikazao argumente društva Binca (vidjeti točke 58. do 63. pobijanog rješenja). Međutim, nije na njih odgovorio. Ni obrazloženje iz točke 77. pobijanog rješenja, na koje se Komisija pozvala u svojim pisanim očitovanjima i o kojem se govorilo na raspravi, ne pruža nikakvo dodatno pojašnjenje. U toj je točki samo navedeno da je pri procjeni pravnog interesa društva Binca za odobrenje produljenja prijelaznog razdoblja položaj konkurenata irelevantan.

64. Međutim, ponavljam da društvo Binca ne tvrdi da se korist koju bi ostvarilo poništenjem pobijane uredbe sastoji u mogućem produljenju prijelaznog razdoblja. Umjesto toga, navodnu korist bi ostvarilo poništenjem odredbi pobijane uredbe koje smatra diskriminirajućima.

65. Smatram da dio pomutnje u tom pogledu proizlazi iz ustrajanja Općeg suda da društvo Binca *zapravo* prigovara na Komisijino odbijanje produljenja prijelaznog razdoblja (osobito vidjeti članak 67. pobijanog rješenja). Društvo Binca si u tom pogledu nije olakšalo zadaću. Kako je Komisija istaknula, u svojoj je tužbi više puta navelo da bi idealan scenarij bilo produljenje prijelaznog razdoblja. Međutim, unatoč tim navodima, iz tužbe i točke 1. pobijanog rješenja posve je jasno da je predmet tužbe zapravo poništenje pobijane uredbe.

66. Iz navedenog proizlazi da obrazloženje pobijanog rješenja nije dostatno. Prva skupina argumenata društva Binca je osnovana.

67. U skladu s prvim stavkom članka 61. Statuta Suda Europske unije, prije nego što vrati predmet na odlučivanje Općem sudu, Sud može već u toj fazi odlučiti o postojanju pravnog interesa. U pogledu drugih aspekata predmeta, Sud u toj fazi postupka ne može donijeti presudu.

10 Presuda od 22. svibnja 2008., Evonik Degussa/Komisija i Vijeće (C-266/06 P, neobjavljena, EU:C:2008:295, t. 103.).

68. Zbog razloga koje ću navesti u nastavku, smatram da žalbu treba odbaciti kao nedopuštenu u dijelu u kojem se njome zahtijeva poništenje pobijane uredbe, osim njezina članka 1. stavka 1. kojim je izmijenjen članak 25.e stavak 4. provedbene uredbe (vidjeti odjeljak 2. u nastavku). U pogledu članka 1. stavka 1. pobijane uredbe kojim je izmijenjen članak 25.e stavak 4. provedbene uredbe, smatram da društvo Binca ima pravni interes za poništenje te odredbe (vidjeti odjeljak 3. u nastavku).

2. Doseg tužbe za poništenje

69. Društvo Binca svojom tužbom traži poništenje pobijane uredbe. Jedina odredba pobijane uredbe u vezi s kojom je društvo Binca u svojoj prvotnoj tužbi Općem sudu iznijelo ikakve konkretne argumente bio je članak 1. stavak 1., kojim je izmijenjen članak 25.e stavak 4. provedbene uredbe. Društvo Binca je kasnije, odgovarajući na Komisijin prigovor nedopuštenosti, iznijelo konkretne argumente i glede članka 1. stavaka 3. i 5. pobijane uredbe, kojima su u provedbenu uredbu ubačeni stavak 1. točka (e) odnosno stavak 5. članka 25.k. Društvo Binca je na raspravi u žalbenom postupku potvrdilo da je prije svega tražilo poništenje članka 1. stavka 1., ali također i poništenje članka 1. stavaka 3. i 5. pobijane uredbe.

70. Člankom 19. Statuta Suda Europske unije i člankom 44. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda [11] predviđeno je da tužba za poništenje mora sadržavati kratak opis tužbenih razloga na kojima se temelji. Taj tekst mora biti dovoljno jasan i precizan kako bi se tuženiku omogućilo da pripremi obranu, a Općem sudu da odluči o tužbi, po potrebi bez dodatnih informacija [12].

71. Po mojemu mišljenju, uz izuzetak tužbenih razloga glede članka 1. stavka 1. pobijane uredbe, kojim je izmijenjen članak 25.e stavak 4. provedbene uredbe, prvotna tužba koju je društvo Binca podnijelo Općem sudu ne zadovoljava te zahtjeve. Osobito, društvo Binca u toj tužbi nije odredilo odredbe koje smatra spornima.

72. Ne može se isključiti da se kratak opis tužbenih razloga na koje se tužitelj poziva može u nekim okolnostima smatrati dovoljno jasnim i preciznim unatoč tomu što sve sporne odredbe nisu izričito i pojedinačno navedene. Međutim, to nije slučaj u ovom predmetu. U tom pogledu, iako društvo Binca u tužbi jasno prigovara diskriminirajućoj naravi pobijane uredbe, narav i izvor te diskriminacije nisu uopće jasno vidljivi iz samog teksta pobijane uredbe. Zato smatram da je društvo Binca, kako bi ispunilo zahtjeve iz članka 44. stavka 1. Poslovnika Općeg suda, moralo jasno odrediti odredbe koje je smatralo diskriminirajućima i barem kratko objasniti zašto je to smatralo.

73. Također, tu nepreciznost iz prvotne tužbe ne može ispraviti činjenica da se društvo Binca konkretno pozivalo na druge odredbe pobijane uredbe u svojem odgovoru na Komisijin prigovor nedopuštenosti. U skladu s člankom 48. stavkom 2. Poslovnika Općeg suda [13], tijekom postupka je zabranjeno iznositi nove tužbene razloge, osim ako se ne temelje na pravnim ili činjeničnim pitanjima za koja se saznalo tijekom postupka [14].

74. Zbog gore navedenih razloga mislim da se tužbu društva Binca za poništenje treba smatrati nedopuštenom u dijelu u kojem se njome zahtijeva poništenje pobijane uredbe, *uz iznimku* njezina članka 1. stavka 1., kojim je izmijenjen članak 25.e stavak 4. provedbene uredbe.

11 Sadašnji članak 21. Statuta Suda Europske unije i članak 76. Poslovnika Općeg suda.

12 Vidjeti presudu od 21. ožujka 2002., Joynson/Komisija (T-231/99, EU:T:2002:84, t. 154.); i rješenje od 19. rujna 2016., Gregis/EUIPO – DM9 Automobili (ATS) (T-5/16, neobjavljeno, EU:T:2016:552, t. 18.).

13 Sadašnji članak 84. stavak 1. Poslovnika Općeg suda.

14 Rješenje od 14. travnja 2016., KS Sports/EUIPO (C-480/15 P, neobjavljeno, EU:C:2016:266, t. 23.)

75. Prije analize navodnog nepostojanja pravnog interesa društva Binca za poništenje potonje odredbe potrebno je razjasniti dvije stvari. Kao prvo, činjenica da je društvo Binca osporilo čitavu pobijanu uredbu, ali da u vezi s većinom tog akta nije ispunilo uvjete dopuštenosti, sama po sebi ne znači da društvo Binca nema pravni interes za poništenje njezina članka 1. stavka 1., kojim je izmijenjen članak 25.e stavak 4. provedbene uredbe [15]. Kao drugo, ne vidim nikakav poseban problem u vezi sa zasebnim tretmanom članka 1. stavka 1. pobijane uredbe, a u tom smislu nije iznesen nijedan argument. Posljedično, u teoriji bi bilo moguće tu odredbu poništiti, a pritom ne zadrijeti u ostatak pobijane uredbe [16].

3. Postojanje pravnog interesa

76. „Pravni interes" zahtijeva da tužitelj ima neku korist od uspjeha tužbe [17]. Osobna korist kao temelj pravnog interesa može biti *činjenična* ili *pravna*. U drugim sam mišljenjima detaljno opisao zašto smatram da taj zaključak jasno proizlazi iz sudske prakse [18]. Te razloge ovdje neću detaljno ponavljati.

77. Međutim, valja istaknuti da je Komisija na raspravi prihvatila da, ako Unijina mjera na određeni način pogoduje nekim gospodarskim subjektima, njihovi konkurenti mogu imati „pravni interes" za poništenje te mjere. Komisija je uvjetovala priznanje takvog interesa. Istaknula je da konkurentski odnos mora biti „jasno prepoznatljiv", a drugdje da pogodovanje konkurentima mora biti „očito". Na te ću se uvjete osvrnuti u nastavku. Međutim, u ovoj je fazi ključno da pravni interes načelno može biti *činjenične* naravi. Može se sastojati od komercijalne koristi koja bi proizašla iz poništenja pobijane mjere.

78. Ima li društvo Binca takav „činjenični" pravni interes za poništenje članka 1. stavka 1. pobijane uredbe, kojim je izmijenjen članak 25.e stavak 4. provedbene uredbe?

79. Komisija smatra da nema. U tom pogledu ističe dva argumenta. Kao prvo, društvo Binca je uvoznik ribe na nižem dijelu dobavnog lanca i ne natječe se s gospodarskim subjektima kojima je pobijana uredba navodno pogodovala. Za dokazivanje pravnog interesa u predmetu poput ovog konkurentski odnos mora biti „jasno prepoznatljiv" ili „eklatantan". Kao drugo, vrsta ribe koju društvo Binca uvozi – pangasius – u svakom slučaju nije u konkurentskom odnosu s vrstama ribe čijim se uzgajivačima, po mišljenju društva Binca, pogodovalo pobijanom uredbom. Za dokazivanje pravnog interesa u predmetu poput ovog navodni nepovoljan konkurentski položaj mora biti „očit".

80. Ne slažem se s tim tumačenjem pojma pravnog interesa i pratećih uvjeta. Mislim da za dokazivanje pravnog interesa nije nužno postojanje izravnog konkurentskog odnosa ili da on *a fortiori* mora biti „jasno prepoznatljiv" ili „eklatantan" ili da mora rezultirati očitom prednošću za konkurenta, kako Komisija navodi. Ne vidim nikakvu osnovu za te zahtjeve [19].

81. U tom pogledu valja iznijeti još tri napomene.

15 Vidjeti u tom smislu presudu od 12. rujna 2002., Europe Chemi-Con (Deutschland)/Vijeće (T-89/00, EU:T:2002:213, t. 35.).

16 Vidjeti u vezi s tim presudu od 12. travnja 2013., Du Pont de Nemours (France) i dr./Komisija (T-31/07, neobjavljena, EU:T:2013:167).

17 Presuda od 18. prosinca 1997., ATM/Komisija, (T-178/94, EU:T:1997:210, t. 59. do 62.)

18 Mišljenje nezavisnog odvjetnika M. Bobeka u spojenim predmetima Bionorica i Diapharm/Komisiija (C-596/15 P i C-597/15 P, EU:C:2017:297, t. 49. do 52.). Taj zaključak proizlazi i iz činjenice da postoje razne vrste nematerijalnih činjeničnih koristi za koje je Sud prihvatio da predstavljaju pravni interes, kao što su ugled, moral ili perspektive za budućnost (vidjeti presude od 27. lipnja 1973., Kley/Komisija (35/72, EU:C:1973:73, t. 4.), i od 28. svibnja 1998., W/Komisija (T-78/96 i T-170/96, EU:T:1998:112, t. 47.).

19 Doista, kada joj je na raspravi postavljeno pitanje o potrebi za „eklatantnim" konkurentskim odnosom, Komisija je potvrdila da u sudskoj praksi ne postoji osnova za taj zahtjev.

82. Kao prvo, kada akt Unije pogoduje određenim gospodarskim subjektima, čini mi se posve mogućim da će u određenim slučajevima, osim njihovih konkurenata ozbiljne poslovne posljedice trpjeti i subjekti na višim i nižim dijelovima dobavnog lanca. Ako određena Unijina mjera *u činjeničnom smislu* negativno utječe na neki proizvod, jednostavno je pogrešno tvrditi da će taj negativan učinak biti ograničen na samo jednu razinu dobavnog lanca. To ovisi o konkretnom činjeničnom kontekstu pojedinog predmeta.

83. Kao drugo, u skladu s činjeničnim stanjem koje je Opći sud utvrdio, točna narav uloge društva Binca u dobavnom lancu složenija je od „puke" uloge uvoznika. Pobijano rješenje u tom pogledu potvrđuje da društvo Binca doista dobavlja hranu za uzgoj ribe, koju potom kupuje [20].

84. Kao treće, kako je Komisija potvrdila na raspravi, zahtjevi u pogledu označivanja proizvoda kao ekoloških koji se primjenjuju na uvoznike proizvoda akvakulture *uključuju* zahtjeve u pogledu uzgoja predviđene pobijanom uredbom. Zbog tog razloga, i suprotno Komisijinim tvrdnjama, za potrebe ocjenjivanja dopuštenosti nije moguće gospodarske subjekte dijeliti na uzgajivače, koji su „adresati" pobijane uredbe i njezinih zahtjeva, i druge gospodarske subjekte, koji to nisu.

85. Po mojemu mišljenju, ta zapažanja naglašavaju potrebu za izbjegavanjem da se dodatni opći zahtjevi u vezi s naravi relevantnih konkurentskih odnosa smatraju uvjetima za dokazivanje pravnog interesa.

86. Koja god bila uloga društva Binca u dobavnom lancu, ono mora, kako bi dokazalo svoj pravni interes, dokazati da bi od poništenja članka 1. stavka 1. pobijane uredbe, kojim je izmijenjen članak 25.e stavak 4. provedbene uredbe, imalo *pravnu ili činjeničnu osobnu korist*.

87. Iz uvodnih izjava 3. i 4. pobijane uredbe jasno proizlazi da su iznimke iz te odredbe namijenjene omogućavanju kontinuiranog ekološkog uzgoja ribe koji bi inače bio prekinut. Poništenje pobijane uredbe uklonilo bi te iznimke te bi otežalo, i čak onemogućilo, „ekološki" uzgoj određene ribe u smislu Osnovne uredbe i provedbenih akata.

88. Međutim, to bi poništenje išlo u korist društvu Binca te bi moglo uspostaviti njegov pravni interes samo ako: (i) te iznimke ne pogoduju ili manje pogoduju uzgoju ribe koju društvo Binca uvozi, i (ii) ako riba koju uvozi društvo Binca konkurira proizvodima kojima te iznimke pogoduju.

89. Društvo Binca je iznijelo argumente koji *prima facie* dokazuju da ispunjava oba ta uvjeta. Smatram da je to dovoljan dokaz pravnog interesa.

90. Što se tiče uvjeta (i), društvo Binca je pred Općim sudom glede članka 1. stavka 1. pobijane uredbe, kojim je izmijenjen članak 25.e stavak 4. provedbene uredbe, objasnilo da zbog specifičnih morskih mijena i topografije u delti rijeke Mekong mlađ akvakulture u tom području nije moguće loviti na jednak način kao u europskim vodama (osim pilot-projekata i manjih istraživanja). Što se tiče uvjeta (ii), iako točan konkurentski odnos između ekološki uzgojenih pangasiusa i druge ribe nije jasan, tvrdnja da jedna vrsta ekološki uzgojene ribe konkurira drugoj vrsti ekološke uzgojene ribe na prvi se pogled čini razumnom. Društvo Binca očito ne uvozi klementine ili kuglične ležajeve (pa čak ni konvencionalno uzgojene ribe) [21].

20 Točke 41. i 42. pobijanog rješenja.

21 Stoga su okolnosti ovog predmeta drugačije od okolnosti u predmetu Andechser Molkerei, u kojem je Sud zaključio da žalitelj nije potkrijepio svoj navod da su ekološki i neekološki jogurti bili u međusobno konkurentskom odnosu jer su se na te proizvode primjenjivala vrlo različita normativna uređenja (vidjeti presudu od 4. lipnja 2015., Andechser Molkerei Scheitz/Komisija (C-682/13 P, neobjavljena, EU:C:2015:356, t. 35. do 37.)).

91. Komisija je osporavala ispunjenje oba gore navedena uvjeta. Osobito, na raspravi je opsežno govorila o konkurentskom odnosu između pangasiusa i drugih riba, spominjući ekonomska istraživanja, ocjene o nadzoru koncentracija, riblje štapiće i izvrsne talijanske restorane.

92. Međutim, potreba za tako širokom raspravom potvrđuje da su argumenti u vezi s tim pitanjem otvorili zasebnu raspravu o meritumu u okviru koje se ocjenjivalo je li društvo Binca doista bilo izloženo diskriminaciji i koji su mogući razlozi nejednakog zakonodavnog postupanja koje je Komisija uspostavila.

93. Za dokazivanje pravnog interesa u ovoj vrsti predmeta od tužitelja se ne bi trebalo zahtijevati više od toga da *prima facie* dokaže negativan učinak koji pobijani akt ima na njega (što podrazumijeva da ima osobnu korist od poništenja tog akta). Svrha uvjeta u pogledu pravnog interesa je provedba prethodne provjere kako bi se eliminirale tužbe u javnom interesu i tužbe kojima se traže pravna mišljenja ili se postavljaju opća ili hipotetska pitanja[22]. Prethodna provjera koja se može izvršiti samo detaljnim CT pregledom više se ne može nazivati „prethodnom”.

94. Valja dodati još dvije zaključne napomene. Kao prvo, Komisija je osporavajući postojanje pravnog interesa u ovom predmetu navela da se radi o „*actio popularis*”. Smatram da se taj argument može lako odbaciti. *Actio popularis* je tužba koju pripadnik javnosti podnosi u javnom interesu. Iz pisanih očitovanja društva Binca prilično jasno proizlazi da društvo Binca nije bilo koji pripadnik javnosti. Ono već mnogo godina posluje na relevantnim tržištima. Također ne djeluje isključivo u općem javnom interesu. Djeluje u vlastitom poslovnom interesu.

95. Kao drugo, čini se da je Komisijina stvarna zabrinutost ta da prag u vezi s pravnim interesom ne bude „prenizak” jer bi to moglo otvoriti vrata mnoštvu tužbi za poništenje. Takva se zabrinutost može lako odbaciti. Po definicijskom načelu, uvjeti postojanja „pravnog interesa” ne bi se trebali mijenjati kako bi se osigurala određena razina broja pravnih sporova. Ključno je pitanje bi li tužitelj poništenjem ostvario pravnu ili činjeničnu osobnu korist. Usto, „pravni interes” je samo jedan od nekoliko kumulativnih uvjeta dopuštenosti. Doista ga treba smatrati najmanje zahtjevnim jer, kako je gore navedeno, u biti predstavlja mehanizam prethodne provjere.

96. S obzirom na prethodno navedeno, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da društvo Binca nije imalo pravni interes za poništenje članka 1. stavka 1. pobijane uredbe, kojim je izmijenjen članak 25.e stavak 4. provedbene uredbe.

VII. Zaključak

97. Predlažem Sudu da:

– ukine rješenje Općeg suda Europske unije od 11. ožujka 2016., Binca Seafoods/Komisija (T-94/15, neobjavljeno, EU:T:2016:164), u dijelu u kojem je njime odbijena žaliteljeva tužba za poništenje članka 1. stavka 1. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1358/2014 od 18. prosinca 2014. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 889/2008 o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 u pogledu podrijetla životinja ekološke akvakulture, uzgojne prakse u akvakulturi, hrane za životinje ekološke akvakulture te proizvoda i tvari odobrenih za upotrebu u ekološkoj akvakulturi;

– odbije ostatak žalbe;

– vrati predmet na ponovno odlučivanje Općem sudu;

22 Van Raepenbusch, S., „L'Intérêt à agir dans le contentieux communautaire”, u *Mélanges en hommage à Georges Vandersanden*, Bruxelles, Bruyant, 2008., str. 381.

– odredi da će se o troškovima naknadno odlučiti.